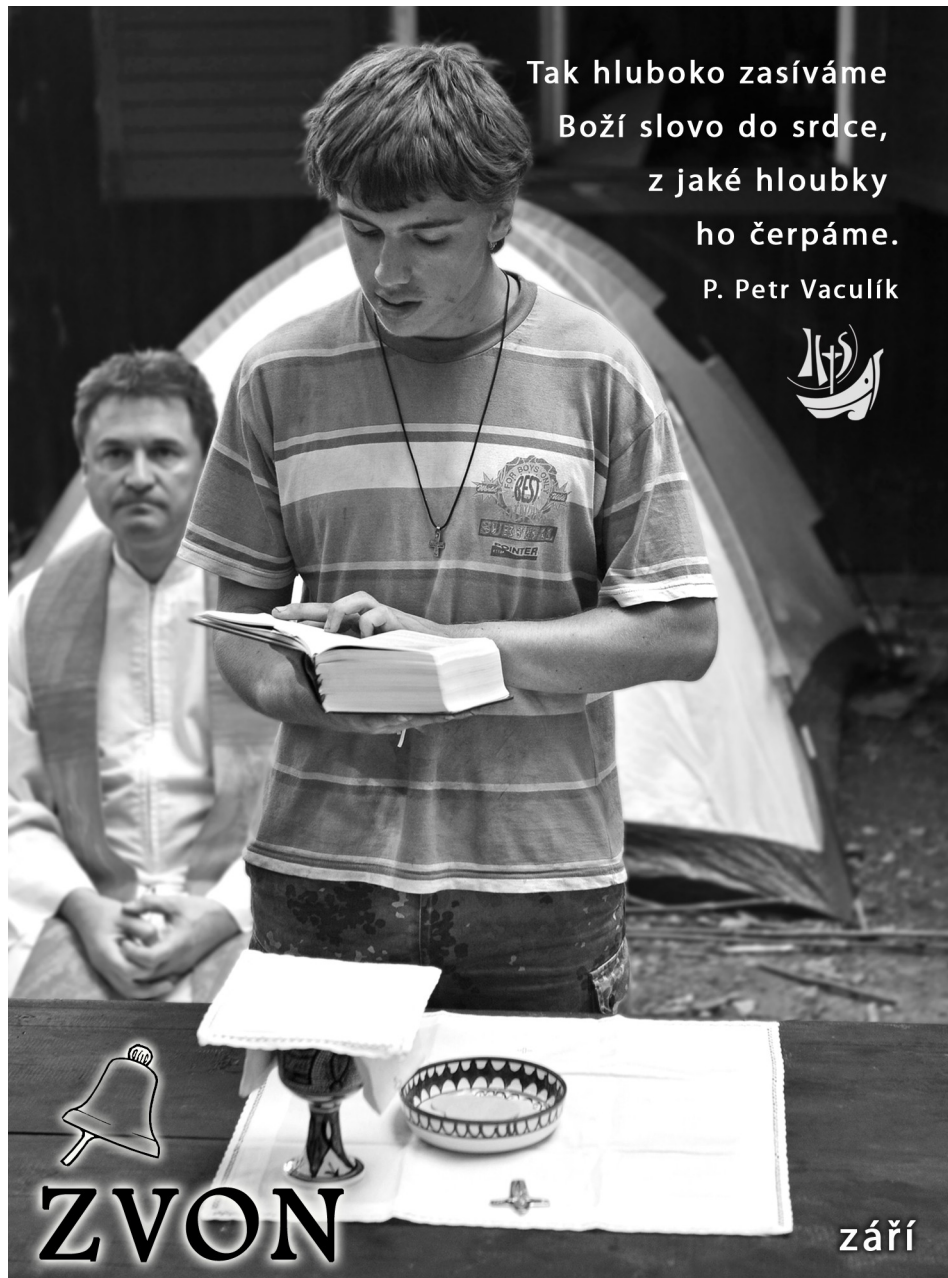

Tak hluboko zasíváme
Boží slovo do srdce,
z jaké hloubky
ho čerpáme.

P. Petr Vaculík

ZVON

září

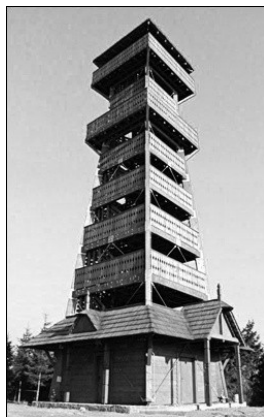
FARNÍ ZPRAVODAJ

ročník 2013, číslo 2

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Dobešov | Pohoř

Výš než jen do kopců

K létu patří výlety, patří k němu šplhání do kopců, které poskytují úchvatné rozhledy na okolní krajinu. Rád bych se s vámi o pocity z jednoho takového výšlapu podělil. Mezi často navštěvované beskydské vrcholy patří **Velký Javorník (918 m n. m)**. Osobně jsem na něm byl už nespočetněkrát, protože se tyčí hned nad Lichnovem, místem, ve kterém jsem prožil jako duchovní správce 10 vlídných let. Velkým lákadlem tentokrát byla zbrusu nová rozhledna, která vyrostla na místě již dávno zbourané vyhlídky. A tak jsem poté, co jsme příkrým stoupáním vyšplhali až na vrchol kopce, mohl obdivovat krásnou, čerstvým **dřevem vonící 26 metrů vysokou dámu**. Vyrostla během pouhých 3 měsíců, inspirována lidovou valašskou architekturou. Po překonání asi 130 schodů jsem nemohl uvěřit svým očím. Výhled byl fantastický - **Beskydy i Jeseníky jako na dlani**. Takový zážitek jsem na vrcholu Javorníku ještě neměl. A přitom stačí jen pár lidí, **kterí se nadchnou pro věc** a nelitujíc námah, se pustí do díla.

Nabízí se, milí farníci, v této souvislosti přiléhavá podobnost s našim duchovním životem. Každý člověk je volán, **aby nezůstával nízko**, ale vydal se vzhůru. Aby na této zemi hledal Boha, aby z jeho perspektivy mohl zahlédnout něco ze smyslu svého života. Onen vrchol Velký Javorník je to, co v našich silách ještě dokážeme. **Ale můžeme ještě výš**. Ona stavba rozhledny mi nápadně připomenula církev. Generace lidí, kteří se už před námi nadchli vírou, nelitovali obětí a s Boží pomocí tady zanechali stavbu, po které my velmi snadno můžeme vystoupit vzhůru. Je zde celá tradice církve - krev mučedníků, přímlyvy svatých, ale také třeba prosté rady a příklad našich rodičů a prarodičů. To vše je ona věž, ze které se nám rozkryje úžasný **pohled do krajiny Boží dobroty**, ve které žijeme. Naučí nás pokoře a také vděčnosti za dar života.

Tak tedy vzhůru!

otec Petr

(Ne)obyčejná Pěší pouť Opava – Velehrad

„Kuči, jdeš na 'pěší'“? Tuto otázku jsem před prázdninami slyšel snad stokrát. Avšak moje odpověď byla většinou, že ještě nevím, že uvidím, jak to budu mít s brigádou apod. Bohudík mi to nedalo a tak jsem se začal o pěší pouť zajímat. Kdo že tam jde a kam se jde? No a když jsem se dozvěděl, že je to pouť na Velehrad, kde bude 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje a že tam bude spousta mladých, neváhal jsem a připojil se spolu s našimi mladými z děkanátu Bílovec 30. června v Odrách k „Pěší pouti“.

Následovala cesta, která, jak už říká nadpis, byla (ne)obyčejná. Obyčejná

v tom, že se šla pěšky, ale vše ostatní bylo neobyčejné. Namodlené kilometry, duchovní rozhovory, zpěv, sranda, ale i pot, puchýře a sebeobětování. To vše bylo neobyčejné a opravdu naplňující. Vědomí, že tímto obětováním pomáhám někomu jinému, bylo osvobozující.

Závěrem bych chtěl říct velké

děkuji organizátorům této poutě, rodičům, kteří mě podpořili a všem kamarádům a známým, kteří šli se mnou tuto Neobyčejnou Pěší Poutí!

Petr Kuči Kučerka

Pouť na Velehrad

Poprvé jsem letos prožil putování na Velehrad a ani jsem netušil, kolik může člověk prožít krásných a hlubokých zážitků: ušli jsme takovou vzdálenost, o jaké se mnohým z nás ani nensnilo, seznámili jsme se s novými mladými lidmi, po cestě jsme potkali hodně příjemných osob a zažili sílu víry a zapálení pro ni.

Jeden zážitek ale ve mně zanechal velmi hlubokou stopu. Když jsme šestý den naší cesty vcházeli do údolí, které se táhne k památnému Velehradu, viděli jsme další zástupy poutníků na protějších stráních. Všichni jsme měli pouze jeden cíl. Tím cílem byl Kristus. A potom jsme začali zpívat Te Deum.

otec František

Ministrantský tábor

5. srpna jsme my ministranti v čele s otcem Františkem vyrazili na 6-ti denní tábor na loveckou chatu za Hodslavicemi jménem Trojačka. Celý týden nás tímto táborem provázel bohatý program na **téma Velká Morava**, který připravil otec František se staršími ministranty.

Součástí programu byly každý den mše svaté, které sloužil

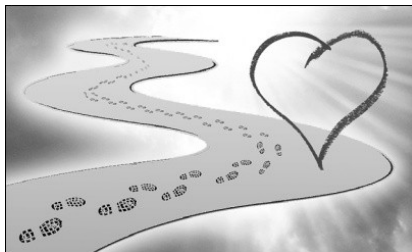
otec František a ve čtvrtek i s naší milou návštěvou otcem Petrem. Mši svaté předcházela katecheze s růžencem. Odpoledne zbyl také čas na hru. Nejraději však jsme hrávali - Bang, Čísla a Bitvy.

Až na menší újmy na zdraví jsme tento přežili ve zdraví a v plném počtu. Velkou poklonu musíme také složit naší kuchařce Jeňovi Skalkovi, který si na nás mohl vyzkoušet své kulinářské umění, které jsme díky naší silné imunitě ustáli. Za tento nezapomenutelný adrenalinový týden vám tímto milí organizátorky za všechny ministranty děkujeme.

Marián Skalka

Tábor ve Velkých Karlovicích

V neděli 18. srpna jsme se v 10:30 sešli v Odrách u fary, odkud jsme byli přepraveni na nádraží v Hranicích. Jeli jsme vlakem, ve kterém jsme hráli karty. Do Karlovic jsme přijeli asi kolem půl druhé, přenesli jsme si věci do pokojů a dali jsme si oběd. Odpoledne jsme se rozdělili do družstev (červené, modré, zelené a žluté), poté jsme hádali název tábora **Cesta do nebe vede po zemi aneb nohama na zemi, ale srdcem v nebi**. Namalovali si erb a šli jsme se navečeřet. Po večeři jsme šli na modlitbu a hned spát. Během celého týdne jsme soutěžili, hráli jsme hry atd. Le-

tos jsme měli bezva zážitek, protože jsme každý den slavili něčí narozeniny - abyste správně rozuměli, měli každý den narozky lidé, kteří se narodili v určitém měsíci. Každý, kdo měl narozeniny, dostal dárek a cukrovou vatu. Taky jsme měli vánoce a dostali dárky. Ve čtvrtek jsme měli návštěvu, přijel otec Petr. Byla taky stezka odvahy. Šla jsem jako poslední. Vrátili jsme se asi o půlnoci. Poslední večer bylo vyhodnocení a rozdávání cen. Měli jsme tombolu (vyhrála jsem plyšového netopýra). V sobotu jsme se balili. Dopoledne jsme se museli rozloučit, protože pro nás přijeli rodiče. Chtěla bych moc poděkovat všem patronům, nadpatronům, kuchařům a hlavně Ivě Jasné. Už se těším na příští rok.

Terka Šrámková

Útržky z tábora

Pokřik žlutého družstva:

My jsme žlutí motýli, vyhrájeme za chvíli. Modlíme se každý den, nebe je náš velký sen. Hrajeme si, pracujeme, za rodinu bojujeme.

Druhý den

Je skoro večer, budou country tance a před tím budeme slavit narozeniny těch, kteří se narodili v červenci - září. Těším se - mám totiž narozeniny v srpnu a dají nám dárečky. Před večerkou jdeme do kostela na modlitbu. Je dřevěný a nádherný.

Třetí den

Je hodně hodin a Iva ještě nezavolala nástup. Strašně mě bolí nohy, šli jsme skoro pořád do prudkého kopce. Ach jo. To bylo něco, boty jsme měli v blátě. Mám od něho špinavé botasky a lezlo mi to i do ponožek. Na večeri bylo rybí

filé a bramborový salát.

Čtvrtý den

Ráno jdeme na mši svatou a je celkem zima. Po snídani jdeme ven na hry a soutěže. Byli jsme u školy. Je hezká. Po obědě je odpolední klid. Jupí!

Pátý den

Teď bude stezka odvahy. Bojím se strašně, ale zjistila jsem s Maruškou, že nemusíme jít sami a můžeme jít v malé skupince a s Ivou. Ze začátku jsem se bála, pak už moc ne. Ztratili jsme trasu a pak jsme volali na otce Františka. Neozval se, tak jsme šli zpátky.

Šestý den

Ráno jdeme na mši svatou. Bylo nádherné evangelium. Byli jsme na snídani. Byl chleba se sýrem a čaj. Na oběd byla hrachová polévka a buchtičky s krémem. Pak hrajeme venku hry s Anežkou. Kreslili jsme na velký papír, co se nám na táboře líbilo. Žluté družstvo obsadilo 2. místo. Jupí!

Sedmý den

Už je ráno. Balíme se. Těším se domů. Přijede pro nás František Mičulek. Dlouho jsme čekali. Hurá, už je tu. Holky zařvaly Cigy cigy cak hoj hoj hoj. Ahóóój!

Veronika Orságová, Vražné

Orelský den

17. srpna - den, na který se těšili a připravovali nejen členi Orla.

Jsou dvě hodiny odpoledne, když se na hřišti na Veselí něco začíná dít. Do tří hodin se zde chystá občerstvení, „rýsuje se“ důlek pro kuličky, sjíždějí se rodiny z okolí Oder a zapisují se do soutěží. Na tento den totiž členové Orla uspořádali soutěžní odpoledne. Hraje se volejbal, fotbal, petang, ale také kuličky. Při těchto hrách nám svítí sluníčko. Jakmile se ale

setmí, pan Skalka vytáhne dalekohled a máme možnost se svým zrakem přiblížit k měsíci. „Padá tam hvězda nebo letadlo?“ zazní, když se kvůli špatné viditelnosti přeručí fotbal.

Celá akce se zdařila. Díky ní jsme se naučili hrát „kuličky“ a také jsme potkali staré známé.

Anna Jakubíková

Milí sportovci!

Prostřednictvím našeho farního Zvonu Vás chci informovat o orelských aktivitách v nadcházejícím školním roce. Připravujeme na každou druhou sobotu v měsíci trénink ve volejbale a basketbale a to zase v tělocvičně církevní školy. Ve vedení Orla jsme se dohodli na poplatku 20,- Kč za osobu na zaplacení hodin v tělocvičně.

Doufáme, že o oba sporty bude dostatečný zájem. Bližší informace budou sdělovány při ohláškách v kostele.

Josef Skalka

Dětský den v Tošovicích

V úterý 6. 8. 2013 úderem desáté hodiny jsme se sešli v kostele sv. Martina a za společné, sportovně zaměřené modlitby s otcem Petrem byl zahájen sportovní den fotbalovým zápasem na místním hřišti. Bylo veselé a zdravé zápolení z obou stran. Slunko bylo hodně a na požádání byly zkrá-

ceny i poločasy. Místní šéfkuchař připravil polední svačiny a nechyběly ani naku. Potom nastal čas pro vybijenou, ale ta už se hrála ve stínu lip a na asfaltu, což tak dobré již nebylo. Při vyhýbání se míči nastal pád, ale s dobrým koncem. „Samaritán“ Jožka Skalka se hned staral. Byl u nehody první a pomáhal nebo radil. Studená voda za hlavu. Díky Bohu i tobě Jožko!

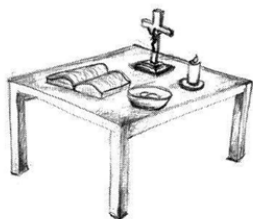
Pak nastaly hry pro děti, ale to už bylo na trávě, na hřišti. Poděkování patří i Jirkovi Šubovi a jeho manželce, že připravili super hry i pro ty nejmenší. Z toho dovádění byla cítit dobrá pohoda. Všem patří díky.

Jan Jakubík st.

Naše setkávání na MM

Jednoho dne nás maminky oslovila Katka Kučerková s nabídkou setkávání se při společné modlitbě. Moc jsme o sdružení Modliteb matek nevěděly a možná i ze zvědavosti jsme šly do toho. Nedovedly jsme si představit, jak se dokážeme pravidelně setkávat s malými, asi ročními prcky a u toho se modlit. Ale Pán je všemohoucí a navedl nás na tu správnou cestu ke společným modlitbám.

První naše setkání bylo krásné a zároveň trochu rozpačité. S Katkou jsme se setkaly tři maminky. Obdržely jsme každá modlitební brožurku, podle které fungujeme do dneška a ponořily se do modlitby. Při setkání jsme se modlily podle brožurky, kdo chtěl, mohl i vlastními slovy, četly z Písma svatého a zpívaly. Naše děti si hrály, zobaly dobrůtky a věřily, že byly duchovně spojeni s námi. Po našem prvním setkání jsme se již pravidelně scházely jednou týdně k modlitbě.

Nyní je to už něco přes dva roky, co se scházíme. Děti nám přibylo. Připojila se k nám i další maminka. Naše setkání při modlitbě jsou úžasné a mají sílu. Děti milují zpívání s kytarou a zapojují se k hudbě se svými nástroji. Někdy je modlitba velmi „stručná“, to když jsou děti rozvernější, ale přítomnost Boha je vždy znát.

Již se setkáváme 4 maminky a 9 dětí a samozřejmě ten nejdůležitější, bez kterého by naše setkání nemělo smysl – náš Pán. Chtěly bychom oslovit všechny maminky, které se chtějí společně modlit za své děti, aby se zapojily do sdružení MM a taky našly v sobě sílu společné modlitby. Věřte, stojí to za to!

Adéla Foldynová

Cesta do Medžugorje

Milí farníci, v příštím roce, dali Pán, se můžeme spolu s fulneckou farností a jejich duchovním správcem vydat na pouť k Panně Marii do Medžugorje. Během pobytu v Medžugorje se spojíme s druhým autobusem z farnosti Moravská Třebová a společně se nám bude věnovat sestra Monika a také si program budeme vytvářet sami. Termín pouti je určen na **24. 8. - 30. 8. 2014**. Termín je zvolen záměrně poslední týden v srpnu před školou, v době, kdy je vyhráté moře, protože bychom chtěli oslovit všechny mladé birmovance, rodiče s prvokomunikanty, všechny mladé duchem, všechny, kteří o Medžugorji zatím jen slyšeli a nebyli tam a všechny, kdo v srdci cítí, že by se chtěli na tuto pouť vydat.

Náplň poutě by byla přibližně taková: odjezd v neděli v 15 hod., takže slavnostní hodový oběd by oderská farnost stihla. V pondělí ráno jsme - - v 7 hodin u moře v tzv. Chorvatských Lurdech na Makarské, kde bychom slavili mši svatou a poté by nás čekal celý den strávený u moře.

Před večerem odjezd do Medžu-

gorje a ubytování. Ubytování je v penziónu, který je úžasný tím, že je vzdálen pouhých 5 minut od hlavního kostela (centra), takže kdykoliv chcete, můžete být brzy tam nebo i zpět v domě a netrávíte čas dlouhým přecházením nebo přejížděním. Ubytování je v pokojích po dvou až pěti lidech s vlastním příslušenstvím. Je nám k dispozici kuchyň s vybavením. A máme zajištěné snídaně formou bohatě prostřeného stolu. Úterý, středa, čtvrtek by byl společný duchovní program - dopoledne česká mše svatá a svědectví, setkání s horou Podbrdo. Čeká nás brzký ranní výšlap na Križevac s modlitbou křížové cesty a svítáním, adorace. Po obědě z vlastních zdrojů bychom si udělali i výlety do Mostaru i k vodopádům a na večerní duchovní program se vrátíme vždy včas. Z Medžugorje by se odjíždělo v pátek ráno zpět k moři, kde bychom slavili mši svatou a přibližně celý den bychom byli zase u moře.

Přibližná cena pouti je 2500,- Kč a 60 € na noclehy se snídaní. Nebojte se ozvat s jakýmkoliv dotazem a připomínkou nebo prosbou anebo i další bližší informace můžete dostat u K. Kučerkové mobil 604 91 97 09 nebo emailem kejt@klokocuvek.cz, kde se můžete i přihlásit.

Katka Kučerková

Putování za ostatky

Když se i v letošním roce přiblížily hody sv. Antonína, vydali jsme se s Petrem pro ostatky sv. Antonína přímo na slavnostní hodovou mši svatou do Ostravy. Mše svatá byla pod širým nebem, počasí nám přálo, sluníčko rádlilo svými paprsky a otec Vojtěch Kodet měl jak jinak než přiléhavou promluvu k našim srdcím. Po mši svaté jsme dostali požehnání s ostatky sv. Antonína a mohli jsme si je zapůjčit na hodovou mši svatou k nám do Klokočůvku. Když jsem vnímala sváteční chvíle tam na louce v Ostravě, nemohla jsem se ubránit pocitu vděčnosti i obdivu, že nám ostatky půjčí a my můžeme slavnostní chvíli prožít i u nás. Otec Darek Sputo na můj dotaz, jestli mu to není líto, že mu ostatky sv. Antonína odvezeme, jen odpověděl: „, A proč ne, jen ať se šíří dál.“ A tak jsme uháněli k nám, abychom hodovou mši svatou, netradičně v odpoledních hodinách, stihli.

Co jsou to ostatky? Proč jim projevujeme úctu? Uvědomila jsem si to jednou v létě, když jsem pohlédla na fotografii blízkého člověka, s kterým se už na tomto světě nepotkám. Zrovna tak jako na tu fotku hledím (a to je jen fotka) a hlavou se mi mihnou prožité společné chvíle, kus společné cesty životem, úsměvy, bolesti, tak i ostatky- relikvie, pokud se ptám na život onoho světce, mi mohou být blízké, můžu mu v tichých chvílích projevit vděčnost a prosit o přimluvu. Návštěva ostatků a má modlitba u nich mě mohou povzbudit na cestě životem, mohou být reaktorem, který zahřívá, zapaluje, jak to ostatně také připomenul otec provinciál, když jsme byli v lednu na mši svaté k uctění ostatků sv. Dona Boska.

Další propojení přišlo i jednou v létě, nečekaně o prázdninách, když náš otec „vytáhl“ v souvislosti se svátkem sv. Benedikta ostatky sv. Prokopa - jeho následovníka a vyprošoval nám požehnání na přimluvu sv. Prokopa. A když nyní vidím na bočním oltáři hořet svíce u ostatků patrona našeho farního kostela, jen se vracím k myšlence, jestli jdu s kůží na trh jako svatý Bartoloměj.

Nu, vzhůru srdce, odvahu, důvěru a otevřené ruce na cestě za Pánem na přimluvu svatých patronů naší farnosti, nám všem přeje Katka Kučerková.

Jeden den

Protože se přiblížil začátek nového školního roku, chtěli jsme ještě využít čas a sejít se s dětmi ve volném dnu. Toto úterý jsme se tedy i s některými maminkami sešli u nás, v Klokočůvku, abychom se v klidu ještě zastavili, pobavili, něco vytvořili, kluci venku vylítali a i písničku nacvičili. Po přivítání a povykládání, jak jsme prožili prázdniny, se děvčata pustila do tvoření šátků. Všechny to zaujalo. Špetkou soli jsme solily, barvou cukrovaly, v mikrovlnce upekly, abychom je pak v octové vodě vymáchaly, vyžehlily a mohly se vrhnout na přípravu oběda. Ochotných rukou bylo dost. Kluci chystali do kamen, nosili stůl, dávaly se dohromady talíře, abychom se pak mohli pustit do špaget. A po obědě, za docela malou chvíli bylo všechno zase v původním stavu. Chtěla bych poděkovat všem dětem, byly šikovné, ochotné a byla radost je pozorovat, jak práce odsypá. Po písničkách jsme si chtěly ještě zahrát vybíjenou, kluci lítali venku s pistolemi a měly jsme co dělat, abychom vybíjenou i šátkování stihly, protože se blížila velká hodina odjezdu, kdy otec Petr slíbil vzít děti do kina na Šmouly.

Děcka se těšila moc a cesta nám rychle ubíhala. Musím říct, že jsem si říkala, jedeme sice na Šmouly, ale auto se vznášelo. Po modlitbě Korunky jsme se pustily do vzývání našich křesťanů a oblíbených světců a je nádherné děti poslouchat, jak dávají pozor, aby nezapomněly na ty své. A pak se najednou rozběhlo i děkování Pánu za všechno dobré z Jeho ruky a nakonec zazněly i prosby. Jeli jsme sice autem na Šmouly, ale muselo jet s námi celé nebe, tak nám bylo v autě krásně.

Chtěla bych poděkovat otci Petrovi za ten nápad vzít děti do kina a vám ročům za to, že jste dítka k nám pustili. Jsou šikovné, radostné, plné života a tak kéž naše společenství roste v lásce a pokoji a je k radosti celému světu.

Katka Kučerková

Letní tábor v Hrádku

V roce 2010 jsem napsala do našeho farního zpravodaje postřehy a zážitky z letního tábora v Hrádku u Znojma, kde jsme s dětmi strávili deset dní. Asi nám jižní Morava učarovala. Nedávno jsme zde spolu s 26 dětmi opět strávili letní dovolenou. Někdo se mě ptá: „Co ty, zvládáš to ještě...?“ Na táborech totiž pravidelně zastávám funkci kuchařky a vařit pro kupu dětí je docela náročné. No, jak se to vezme – někdy už je cítit, že je člověk starší, na druhé straně být s dětmi je radost. Ze začátku všechny neznáte, ale postupně se s nimi sblížíte a blíže je poznáváte. Jsou mezi nimi děti tiché, hlučné, pořádné i nepořádné, chlubitivé, herečky a parádnice, žalobníci i vzteklouni a také pracovitě (pořád by chtěly pomáhat paní kuchařce), ale všechny jsou roztomilé.

Tematicky byl tábor zaměřen na starověký Egypt – poznávání pyramid, sfing, faraónů a života na řece Nilu. Děti byly rozčleněny do družstev, ve kterých plnily nejrůznější úkoly a hrály hry. Tak například to byla jízda na velbloudech (tělo velblouda tvořily děti, jejich úkolem bylo přenášet ostatní na určitou vzdálenost), napadení krokodýly v řece Nilu (děti v bazénu praskaly nafouknuté balónky), rozluštění tajemného vzkazu v hieroglyfech (děti se naučily používat abecedu staroegyptského písma), objev zapomenuté mumie (noční hra).

Jednoho večera jsem dětem nabídla, že jim budu vyprávět pohádku. Holky nadšeně souhlasily a od té doby jsem pohádky vyprávěla každý večer. Jeden z příběhů byl i ten biblický o Josefu egyptském – hodil se do naší celotáborové hry. Všechny pohádky se dětem líbily a za každou jsem vždy byla odměněna potleskem. Měla jsem radost, že pohádky a příběhy, které jsem vyprávěla, děti neznaly a líbily se jim.

V neděli jsme s dětmi, které měly zájem, navštívili místní kostelík a zúčastnili se mše svaté. Tamní kněz nás hezky přivítal. Jedna paní nás požádala o přečtení přímlov. Ujala se toho Anička Hrabovská, jedna z vedoucích našeho tábora. Po návratu do tábora jsem se zeptala dětí, jak se jim v kostele líbilo. Jedna dívenka mi řekla, že v kostele nikdy nebyla a že to tam bylo moc hezké. Snad brzy nezapomenou na atmosféru tábora, řádění v bazénu, všechny ty faraóny a krokodýly a také na moje pohádky.

Marta Matyášová

Varhany farního chrámu sv. Bartoloměje slaví své 15-té narozeniny

Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Concilium uvádí: „Pišťalové varhany ať jsou v latinské církvi ve velké úctě jako tradiční hudební nástroj. Jejich zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznést mysl k Bohu a k vyššímu světu.“

V sobotu 21. září 2013 v 19 hodin symbolicky oslavíme slavnostním koncertem 15-té výročí stavby varhan našeho farního chrámu svatého Bartoloměje v Odrách. Za manuály královského hudebního nástroje usedne varhaník Pavel Rybka z Ostravy za doprovodu chrámového orchestru Collegium Odry pod mou taktovkou. Uslyšíme skladby barokních mistrů Vaňhala, Brixho a Bacha psané pro sólo varhany a orchestr.

V průběhu letních měsíců prošly varhany velkým pozáručním servisem. Celý nástroj byl pečlivě vyčištěn, seřizen a jak ukázala běžná patnácti-

letá praxe provozu duchovní hudby na kůru, byly varhany a jejich části upraveny.

Všechny práce vyvrcholily naladěním celého nástroje v týdnu před svatobartolomějskou poutí. Veškeré práce provedla varhanářská firma Brachtl – Kánský z Krnova – Krásných Louček se schválením diecézního organologa pana Jiřího Krátkého.

S velikou radostí Vás bratři a sestry, vážení přátelé srdečně zvu na tuto oslavu – koncert. Zároveň tímto chci ze srdce poděkovat všem lidem „dobré vůle“ za podanou pomocnou ruku a nevšední zájem o náš farní královský hudební nástroj. Kéž náš Pán ocení i to, co je skryté.

Velké díky!

Martin Jakubík

Ohlédnutí za muzikantskou poutí

Měl jsem možnost zúčastnit se poutě na svatém Hostýně, určenou hlavně pro členy té pomyslné „rodiny muzikantů“. Bylo úchvatné hledět a pozorovat stoupající zástup hrajících členů dechovek směrem k bazilice Panny Marie. Na stokrát buď pozdravena a další zdravice na jednotlivých schodištích, vše s hudbou a zpěvem. Říká se, že svatý Hostýn je doslova promodlený a prozpíváný. Je to pravda. Zpěv i

hudba jsou opravdu modlitbou od srdce. Otec biskup Hrdlička zdůrazňoval důležitost každého nástroje k oslavě Boží. Mluvil v homilii hodně o tubě a jeho hráčích. Zde jsem si uvědomoval chování krále Davida. On chtěl oslavovat Boží Velebnost a Majestátnost skrze hudbu. Dal sestavit veliký hudební tým z těch nejlepších vybraných hudebníků, aby chválil Boha. Jistě je krásná modlitba pronášená zpěvem, třeba i neuměleckým, ale od srdce a to se stává krásným a Bohu milým vyjádřením postoje člověka ke Stvořiteli.

V myšlenkách jsem slétnul do naší farnosti Odry. Vždy můžu mít až dětinskou radost, když pozoruji nácvik a je to jedno, zda-li je to schola nebo celý chrámový sbor i s orchestrem a sólisty. Všichni cítí a vnímají svoje poslání a užitečnost pro liturgii. Dávají se odevzdaně ke chvále Boží. A to je ono. Když na závěr jsem měl možnost promluvit s otcem biskupem, říkal toto: „**Nesmíme hledět na těžkosti, které provázejí tyto aktivity. Každá ušlechtilá věc je určitým způsobem narušována zlem, které se pokouší člověka odtrhnout od Boží přízně.**“ Dodal: „**Žehnám celému oderskému Festivalu duchovní hudby a přeji všem účinkujícím i posluchačům co nejvíce sluníčka Ducha svatého v duši.**“ A já můžu dodat, že s radostí v srdci se těším na ten náš obsahově veliký hudební svátek, který je určen všem a bez rozdílu.

Jan Jakubík st., varhaník

Biřmování 2014

Po pěti letech ve farnosti Odry bude náš biskup František v neděli **18. května 2014** udělovat svátost biřmování. Zvu všechny pokřtěné, kteří příští rok dosáhnou 15-tého roku života a také ty, kteří i ve vyšším věku ještě nepřijali tuto svátost křesťanské dospělosti, aby podali přihlášku a to **do neděle 8. září tohoto roku.**

Příprava biřmovanců bude probíhat od poloviny září, setkáním 2x měsíčně a bude zakončena víkendovou duchovní obnovou na Cvilině 9. – 11. 5. 2014. Přihlášky jsou k dispozici v záměstí kostela, na faře a webových stránkách farnosti.

otec Petr

Farnost Spálov zve na pouť k Panně Marii

„Maria Stein – Panna Maria ve Skále“ 8. září 2013

Program:

9: 00 – modlitba růžence (možnost přistoupit ke svátosti smíření)

9: 45 – přivítání poutníků

10: 00 – pontifikální mše svatá, celebruje P. František Blaha, SDB

Z Oder vychází procesí v 6.30 z farního kostela.

Burza

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitosti. Tradičně pořádá

DAROVACÍ BURZIČKU OBLEČENÍ A POTŘEB PRO DĚTI

Přinést můžete:

*letní a zimní jen dětské oblečení věk 0 -18 let
metráž, látky (min. 1m), školní potřeby - vše nepoškozené
nepoškozenou obuv, hračky – nepoškozené a kompletní
dětský nábytek, jízdní kola a dětské kočárky*

Burza se koná v sále farní budovy u kostela v Odrách dne:

PÁTEK	20. 9. 2013	9 - 18 hod.
SOBOTA	21. 9. 2013	9 - 12 hod.

Věci přineste zabalené do igelitových pytlů či krabic. Máte možnost si také něco pro sebe vybrat. Prosíme o jakýkoli finanční příspěvek.

Organizaci burzy tentokrát zaštiťuje Rodinné centrum „Skřitek“ v Odrách. Získaný finanční obnos bude určen na zřízení a provoz tohoto centra.

Další zimní burzička i pro dospělé proběhne v listopadu. Děkujeme za Vaši pomoc.

Jitka Jakubíková

Nejblíže akce

Akce pro rodiny s dětmi:

Na mši sv. pro děti na začátek školního roku v pátek 6. září bude **žehnaní školních pomůcek**. Po ní zveme na **táborák u fary**. Občerstvení je zajištěno.

Drakiáda se uskuteční na Veselí v neděli 22. září ve 14 hodin.

Ministranti:

Na diecézní ministrantskou pouť do Krnova vyrážíme v sobotu 14. září v 8:30, návrat do 18:00. Program je zajímavý, je na co se těšit.

Farní pouť:

V plánu je uskutečnit pouť do „šikmého“ kostela Karviná - Doly v sobotu 12. října. Podmínkou konání poutě je dostatečný počet přihlášených do 16.září.

Hody:

Kaple Andělů strážných na Vítovce , neděle 29. září v 11.00

Kaple Panny Marie Růžencové v Loučkách, sobota 5. října v 11.00

Kostel sv. Martina v Tošovicích, neděle 10. listopadu v 11.00

Kostel sv. Mikuláše v Dobešově, sobota. 7. prosince v 16.00

Setkání maminek:

Probíhá každé druhé pondělí na faře v Odrách vždy od 9.30. První setkání po prázdninách bude 16. září 2013. Všechny maminky jsou srdečně zvány.

Jiné:

Poděkování za úrodu bude tento rok v Odrách v rámci svatohubertské mše v neděli 6. října v 9:30. V ostatních kostelích o dalším víkendu 12. - 13. října.

V Domově Odry se budou konat mše svaté každé druhé pondělí v 15:30.

Náboženství v Odrách ve školním roce 2013-2014

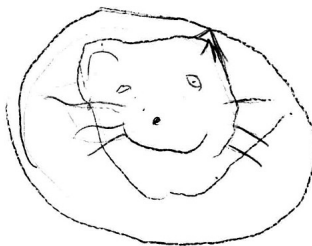
Začátek vyučování v **pondělí 9. září 2013**

I. ročník	fara	čtvrtek 12.30 <i>Iva Jasná</i>
II. ročník	fara	čtvrtek 13.30 <i>Iva Jasná</i>
III. – V. ročník	ZŠ Komenského	pondělí 13.30 o. <i>Petr Kuník</i>
VI. – VII. ročník	ZŠ Komenského	pondělí 13.30 o. <i>František Staněk</i>
VIII. – IX. ročník	ZŠ Komenského	pondělí 14.20 o. <i>František Staněk</i>

První svaté přijímání dětí se letos konat nebude .

Dobrá zpráva za závěr:

Lucinka Šrámková z Veselí dostala spolu se svou sestrou o prázdninách kotě. Doufáme, že se o něj budou dobře starat.

Lucie Šrámková, 4 roky

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry
IČO: 47863307, vychází 3x ročně, registrace MKČR E 14914.

Foto na titulní straně Petr Kučerka: Mše svatá na ministrantském táboře na Trojačce 8. 8. 2013